

været tillagt dem Konjunkturtillæg. Og da Reguleringsstillægget for Statens Tjenestemænd træder i Stedet for baade Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, er der ingen Begrundelse for den foreslaaede Overgang til Reguleringsstillæg for Invaliderne.

Den af Nævnet foreslaaede Ændring i Beregningen af det midlertidige Tillæg er anslaaet at ville medføre en aarlig Merudgift paa ca. 72 000 Kr.

Den foreslaaede Tilføjelse af et nyt Stk. 3, indeholdende Bestemmelse om, at Tillægget bortfalder under Ophold i Udlandet, svarer til den hidtidige Praksis og er formentlig en naturlig Følge af, at Tillægget er beregnet at skulle afbøde Prisniveauets Svingninger her i Landet.

Til § 15.

Af de i Lovens § 32, 1—3, opstillede Tilfælde, i hvilke Forsørgelsen inddrages, har Krigsinvalideforeningen for det første ønsket det under 1. anførte udeladt, saaledes at Forsørgelsen uden særlig Tilladelse kan oppebæres under Ophold i Udlandet, jfr. foran Foreningens Ændringsforslag til § 1. Det hævdes, at de nugældende Regler bevirker, at mange Invalider, som gennem deres Forbindelser i Udlandet (her tænkes særlig paa Tyskland) kunde have Mulighed for at faa Beskæftigelse, afholdes herfra, fordi de ved at tage Ophold i Udlandet mister deres Forsørgelse.

Heroverfor maa det anføres, at medens Nævnets Praksis i de første Aar vel nok har været noget strengere paa dette Punkt, er der nu paa Ministeriets Foranledning indført den Praksis, at der vel kræves, at Invaliderne som hidtil skal andrage om Tilladelse til at oppebære Forsørgelsen under Ophold i Udlandet, men at denne Tilladelse, hvor ikke ganske særlige Forhold taler derimod, vil blive givet for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen. Herefter er der efter Ministeriets Formening ikke nogen Anledning til at ændre Bestemmelsen. En Ændring som af Foreningen foreslaaet vilde antagelig medføre en aarlig Merudgift paa 1000 Kr.

Endvidere foreslaar Foreningen det under 3. anførte Tilfælde ændret derhen, at der gives Hjemmel for i dette Tilfælde at udbetale Forsørgelsen til Invalidens Hustru, ligesom Forsørgelsen ved betingede Domme først bør inddrages, hvis Straffen fuldbyrdes.

Dette Forslag mener Ministeriet vel at kunne imødekomme, idet denne Understøttelse næppe bør gøres afhængig af

Værdighed. Men man har dog anset det for rigtigt at indføje en til Bestemmelsen i § 53, Stk. 4, jfr. Stk. 1—2, i Forslag til Lov om Folkeforsikring svarende Regel angaaende Forsørgelsens Udbetaling under Afsoning af Straf eller Internering i Henhold til Straffelovgivningen.

Den af denne Ændring følgende aarlige Merudgift er anslaaet til ca. 15 000 Kr.

Til § 16.

Foreningen har foreslaaet, at Medlemsantallet saavel i Invalidenævnet som i Invalideraadet forhøjes med 1, saaledes at Medlemsantallet i de nævnte Institutioner bliver henholdsvis 4 og 5, og saaledes at dette yderligere Medlem i hver af de to Institutioner beskikkes efter Forslag af Foreningen, hvorved denne saavel i Nævn som i Raad faar 2 Repræsentanter. Foreningen mener herved, at der vil opnaas en for Sagerne Behandling heldigere Sættelse af de to Institutioner.

Dette Forslag er tiltraadt af de sønderjydske Amtmænd, og Ministeriet har for sit Vedkommende ment at kunne følge det, idet det vil kunne medvirke til at skabe forøget Tillid til og Ro om det Arbejde, som disse Institutioner udfører. Ved denne Udvidelse af Medlemsantallet i Raadet mener man tillige, at det af Foreningen fremsatte Krav om Adgang for Invaliderne til at kunne møde ved en Defensor ved Behandlingen af deres Sager for Raadet maa kunne bortfalde.

Den aarlige Merudgift af foranstaaende Ændringer kan anslaaes til ca. 5500 Kr.

Til § 17.

I Lovens § 38, 1, ønsker Krigsinvalideforeningen for det første udeladt Bestemmelsen om, at Invalidenævnets Afgørelser vedrørende Sygehjælp er endelige, hvilket begrundes med forskellige Klager over den hidtidige Administration af Sagerne om Sygehjælp. Det vil føre for vidt her at komme ind paa Enkeltheder, men Ministeriet kan efter en Undersøgelse af de enkelte Klagepunkter ikke erkende disses Berettigelse og kan navnlig ikke gaa med til at indføre en almindelig Paaanke- ret i Sygehjælpssagerne, hvilket efter Ministeriets Formening vil betyde en Forringelse af den Fordel, der ligger i at disse Sager nu kan afgøres hurtig, hvilket i adskillige Tilfælde er af stor Betydning. Man har dog anset det for rigtigt at aabne Adgang til indenfor en Frist af 1 Maaned at faa Sagen genoptaget for Nævnet, saa-